

ЛЕНІНЕЦЬ

ОРГАН ВАСИЛІВСЬКОГО РК КПУ ТА РАЙОННОЇ РАДИ
ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ, ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

ІСТОРИЧНА ВІХА В МІЖНАРОДНОМУ РОБІТНИЧОМУ РУСІ

(До 50-річчя II з'їзду партії)

На рубежі XIX—XX століть великий Ленін, творчо розвиваючи вчення основоположників наукового комунізму Маркса і Енгельса, поставив перед робітничим класом Росії невідкладне, життєво назріле завдання створення революційної партії нового типу. Нова партія повинна була докорінно відрізнитися від опортуністичних партій II Інтернаціоналу, які існували тоді. Єдина, централізована, озброєна революційною теорією, вона створювалася В. І. Леніном для того, щоб сміливо й рішуче повести пролетаріат і трудяче селянство на штурм царизму і буржуазно-поміщицького ладу, на боротьбу за перемогу соціалістичної революції.

Як відомо, перший з'їзд Російської соціал-демократичної партії, що відбувся в 1898 році, оголосив про утворення партії. Але фактично партія не була створена. Не було програми і статуту партії. Центральний Комітет партії, обраний на першому з'їзді, був арештований царським урядом.

30 липня 1903 року відкрився II з'їзд Російської соціал-демократичної робітничої партії. На цьому історичному з'їзді Ленін виступив як фактичний творець партії, як справжній вождь її. В запеклій боротьбі з опортунізмом Ленін і його однодумці сформулювали відстоювали ті принципи і організаційні начала нашої партії, які були висунуті і розроблені на сторінках ленінської «Искры». II з'їзд прийняв програму і Статут партії, створив її центральні органи.

Підготовка з'їзду

Підготовка з'їзду проходила в обстановці наростання революційних бур і потрясінь. В Росії швидко зростає робітничий рух. Насувалася перша буржуазно-демократична революція. Російський пролетаріат ставав авангардом міжнародного пролетаріату і виступав як керівна сила суспільного розвитку. Леніну було ясно, що без революційної марксистської партії робітничий клас не зуміє добитися здійснення своїх історичних завдань.

Щоб створити таку партію, необхідно було подолати виняткові труднощі, створювані політичним терором з боку царизму, треба було розбити «економізм», який був різновидністю міжнародного опортунізму. «Економісти» призначали політичні завдання партії і робітничого класу, відвертали пролетаріат від загальної політичної боротьби з царизмом, обмежували його

завдання боротьбою за дрібні економічні подачки з боку буржуазії.

Геніальний ленінський план побудови марксистської партії нового типу передбачав у першу чергу створення загальноросійської політичної газети, яка повинна була стати ідейним і організаційним центром згуртування партійних рядів і скликання II з'їзду партії. Такою газетою, створеною Леніним у 1900 році, була «Искра».

Ленінська «Искра» вела непримиренну боротьбу з опортуністами, вона розгорнула на своїх сторінках широку пропаганду творчого марксизму, розробила і обгрунтувала програмні, тактичні і організаційні принципи партії.

В березні 1902 року вийшла знаменита робота В. І. Леніна «Що робити?», в якій він дав нищівну критику ідейних позицій «економістів», підніс на величезну височину значення теорії для революційної марксистської партії і дав геніальну розробку ідеологічних основ партії.

Історичне значення рішень з'їзду

Засідання з'їзду спочатку проходили в Брюсселі, а потім, після заборони бельгійською поліцією, в Лондоні.

Найважливішим на з'їзді було питання про програму партії. Розроблена ленінською «Искрой» програма включала вимогу про встановлення диктатури пролетаріату і вказівку на керівну роль робітничого класу в буржуазно-демократичній революції, що насувалася.

Опортуністи на II з'їзді виступили проти ідеї диктатури пролетаріату, проти внесення до програми партії вимог у селянському питанні. Вони цуралися селянства як союзника робітничого класу в майбутній революції, відкидали вимогу про право націй на самовизначення.

В боротьбі з опортуністами Ленін відстоював ці положення програми. З'їзд прийняв запропоновану «Искрой» програму партії, яка складалася з двох частин: програми-мінімум і програми-максимум. Програма-мінімум визначала найближчі завдання: повалення царського самодержавства, встановлення демократичної республіки, запровадження для робітників 8-годинного робочого дня, знищення на селі всіх залишків кріпосництва, право націй на самовизначення. Програма-максимум передбачала, що робітничий клас повинен вести бо-

ротьбу за соціалістичну революцію, за повалення влади капіталістів і встановлення диктатури пролетаріату.

На з'їзді виникли гострі суперечки в організаційних питаннях і насамперед про членство в партії. Формулювання Леніна говорило, що членом партії може бути кожний, хто визнає програму партії, підтримує її в матеріальному відношенні і є членом однієї з її організацій.

Ленінське формулювання першого параграфа статуту партії виходило з того, що партія є передовий, організований, свідомий загін робітничого класу, без якого пролетаріат не може здобути перемогу в революції. Ленін на II з'їзді боровся за бойову, монолітну, згуртовану єдиною волею і залізною дисципліною партію, здатну забезпечити керівну роль пролетаріату в революції і повести його на боротьбу за владу.

Друге формулювання—опортуніста Мартова—обмежувало умови членства в партії тільки визнанням програми і матеріальною підтримкою партії. Це формулювання широко відчинило двері партії нестійким, непролетарським елементам і перетворювало партію в рихлу, безформну організацію, не здатну до революційних дій.

Деякі нестійкі іскрівці приєднались в цьому питанні до опортуністів. З'їзд більшістю, 28 голосів проти 22 при одному, що утримався, прийняв перший параграф статуту у формулюванні Мартова. Проте вже III з'їзд виправив помилку II з'їзду і прийняв ленінське формулювання першого параграфа статуту про членство в партії.

Вибори до центральних органів партії принесли перемогу Леніну. З цього часу прихильників Леніна, які дістали на II з'їзді більшість голосів при виборах, стали називати більшовиками, а противників Леніна, що дістали меншість голосів, стали називати меншовиками.

Величезну роль у дальшій боротьбі з меншовизмом відіграла ленінська робота «Крок вперед, два кроки назад», в якій викладені організаційні основи партії. В своїх роботах «Коротко про партійні незгоди», «Клас пролетарів і партія пролетарів» І. В. Сталін відстоює ідеологічні та організаційні основи партії.

Після з'їзду незгоди між більшовиками і меншовиками з організаційних питань переростають у тактичні і програмні. Середині РСДРП більшовики завжди вели непримиренну боротьбу з меншовиками, боролися

(Закінчення на 2-й стр.)

Комуністична партія Радянського Союзу пройшла славний піввіковий шлях героїчної боротьби, тяжких випробувань і всесвітньоісторичних перемог. Загартована в боях під керівництвом геніального Леніна, учня і продовжувача справи Леніна великого Сталіна та їх соратників наша Комуністична партія є тепер провідною, керівною і спрямовуючою силою радянського суспільства, яке будує комунізм.

Голові Ради Міністрів Корейської Народно-Демократичної Республіки Товаришеві КІМ ІР СЕНУ

Повідомлення про підписання перемир'я викликало глибоке задоволення в усьому радянському народі, який розглядає успішне закінчення переговорів про перемир'я як велику перемогу героїчного корейського народу і доблесних китайських народних добровольців.

Угода про перемир'я в Кореї є в той же час великою перемогою всього табору миру і демократії.

З припиненням війни перед корейським народом постають завдання відновлення національної єдності корейської

держави і разом з тим завдання відбудови народного господарства, зруйнованого нав'язаною корейському народові війною.

Уряд СРСР бажає Урядові Корейської Народно-Демократичної Республіки успіхів у розв'язанні цих великих і невідкладних завдань і висловлює готовність подати всю можливу допомогу змученому корейському народові в налагодженні мирного життя і загоюванні тяжких ран, викликаних кровопролитною війною за свободу і незалежність своєї батьківщини.

Голова Ради Міністрів СРСР Г. МАЛЕНКОВ.

Москва, 27 липня 1953 р.

Міністерство закордонних справ Корейської Народно-Демократичної Республіки Товаришеві ЛІ ДОН ГЕНУ

Підписання перемир'я і закінчення війни, нав'язаної корейському народові, є великою перемогою Корейської Народно-Демократичної Республіки і самовідданих китайських народних добровольців і, разом з тим, найбільшим успіхом демократичного табору миру.

Героїчний корейський народ, який приніс великі жертви в захисті своєї незалежності і

свободи, зможе тепер приступити до розв'язання завдань відновлення єдності своєї Батьківщини, до відбудови потерпілих міст і сіл, до піднесення народного господарства країни.

В усьому цьому корейському народові забезпечена активна підтримка і допомога Радянського Союзу та інших демократичних країн.

Міністр Закордонних Справ СРСР В. МОЛОТОВ.

Москва, 27 липня 1953 р.

Голові Центрального Народного Уряду Китайської Народної Республіки Товаришеві МАО-ЦЗЕ-ДУНУ

Прем'єру Державної Адміністративної Ради і Міністру Закордонних Справ Китайської Народної Республіки

Товаришеві ЧЖОУ ЕНЬ-ЛАЮ

Підписання перемир'я і закінчення війни в Кореї є великою перемогою героїчного корейського народу і доблесних китайських народних добровольців.

Народи Радянського Союзу палко вітають і поздоровляють великий китайський народ з

цією великою перемогою в справі захисту миру на Далекому Сході і у всьому світі.

З підписанням перемир'я і закінченням воєнних дій перед миролюбними народами повстають завдання закріпити ці успіхи в боротьбі за мир, свободу і незалежність народів.

Голова Ради Міністрів СРСР Г. МАЛЕНКОВ.
Міністр Закордонних Справ СРСР В. МОЛОТОВ.

Москва, 28 липня 1953 року.

ПЕРЕМИР'Я В КОРЕЇ

Підписання угоди про перемир'я

Вранці 27 липня в Пань-миньчжоні відбулося підписання угоди про перемир'я в Кореї.

Угода підписана главою делегації корейської Народної армії і китайських народних добровольців генералом Нам Іром—з одного боку, і генерал-лейтенантом Гаррісоном, гла-

вою делегації командування ООН,—з другого.

Підписання угоди відбулось о десятій годині ранку за місцевим корейським часом. Через 12 годин після підписання угоди вогонь повинен бути припинений.

(ТАРС).

Історична віха в міжнародному
робітничому русі

(До 50-річчя II з'їзду партії)

(Закінчення)

за революційну єдність робітничого класу. Празька партійна конференція, яка зібралася в 1912 році, вигнала меншовиків з партії і остаточно організації оформила самостійну Російську соціал-демократичну робітничу партію (більшовиків). Сьомий з'їзд партії в 1918 році перейменував нашу партію в Комуністичну партію (більшовиків). З XIV з'їзду наша партія стала називатися ВКП(б), а з XIX з'їзду—Комуністичною партією Радянського Союзу.

Рішення другого з'їзду були могутнім ударом по міжнародному опортунізмові і вказали робітникам усіх країн шлях боротьби за революційну марксистську партію.

Півстоліття героїчної боротьби
за інтереси трудящих

Створена 50 років тому геніальним Леніним, Комуністична партія Радянського Союзу виростила в гігантську силу, загартувалася в боях під керівництвом Леніна, учня і продовжувача справи Леніна великого Сталіна та їх соратників.

Народи нашої країни на протязі півстоліття випробували на ділі всі головні партії, що існували в Росії, і зробили вибір на користь Комуністичної партії, яка гордо стоїть за народ.

Славний шлях боротьби і перемоги пройшла наша партія за 50 років. Під її мудрим і випробуваним керівництвом трудящі нашої Батьківщини вели самовіддану героїчну боротьбу проти царизму, проти поміщиків і капіталістів. Організувавши союз робітничого класу і трудового селянства, вона добилася в результаті Великої Жовтневої соціалістичної революції 1917 року повалення влади капіталістів і поміщиків, встановлення диктатури пролетаріату, ліквідації капіталізму, знищення експлуатації людини людиною, забезпечила побудову соціалістичного суспільства і нині веде радянський народ по шляху послугового переходу до комунізму.

Під керівництвом Комуністичної партії радянський народ здобув всевітньоісторичну

перемогу над фашизмом у другій світовій війні і сприяв утворенню могутнього табору миролюбних, справді демократичних держав. Сили цього табору незліченні.

Партія на протязі всієї своєї історії зростала і міцніла в неперемірній боротьбі з усіма ворогами робітничого класу. Вона розгромила троцькістів, бухаринців, зінов'євців, буржуазних націоналістів, які були агентурою імперіалізму і намагались добитися реставрації капіталізму в СРСР.

Пілі імперіалісти шукають в нашій країні опори в особі різних відщепенців і розкладених елементів, активізують підривну діяльність своєї агентири. Марні намагання! Ліквідація злочинної авантюри Берія, мерзенного найманця імперіалістичних сил, ще й ще раз свідчить про незламну єдність партії, уряду, радянського народу. Об цю монолітну твердиню розбивались і розбиватимуться будь-які антирадянські плани і провокації.

Радянський народ, тісно згуртований навколо партії комуністів, творить свою велику історичну справу. В тісному єднанні партії, уряду і народу наша країна впевнено і твердо продовжує свій шлях побідоносного комуністичного будівництва.

Найважливішою умовою нашого успішного руху всередині партії вважає колективність, згуртованість і монолітність партійного і державного керівництва. Найсуворіше додержання принципу колегіальності—запорука правильності керівництва країною.

Нездоланна сила нашої партії полягає насамперед в тому, що вона в усій своїй багатогранній діяльності керується передовою революційною теорією—марксистсько-ленінізмом, який дає партії ясність мети, впевненість у перемозі, вміння орієнтуватися в будь-якій обстановці.

Невичерне джерело сил і непереможності Комуністичної партії криється в її зв'язках з найширшими масами народу. Партія постійно умножає свої зв'язки з трудящими, не тіль-

ки вчить маси, але й сама вчиться у них. Комуністичну партію радянські люди справедливо вважають своєю рідною партією, своїм випробуваним вождем і вчителем.

Керуючись рішеннями XIX з'їзду, Комуністична партія всю енергію і творчу активність народу спрямовує на подальше піднесення промисловості і соціалістичного сільського господарства, на розвиток всіх галузей народного господарства країни. Повсякденне піклування про благо народу, про задоволення його матеріальних і духовних потреб є для партії найвищим законом.

Партія безустанно зміцнює Радянську державу—головне знаряддя радянського народу в боротьбі за побудову комунізму. Як зіницю ока зберігає і зміцнює вона дружбу народів—основу основ Радянської держави. З усією рішучістю партія викриває буржуазних націоналістів, які намагаються розпалити ворожечу між народами нашої країни. Партія широко розгортає виховання мас в дусі пролетарського інтернаціоналізму і радянського патріотизму, підвищує пильність мас у боротьбі з внутрішніми і зовнішніми ворогами.

У галузі зовнішньої політики головна турбота Комуністичної партії полягає в тому, щоб не допустити нової війни, жити в мирі з усіма країнами. Партія вважає своїм обов'язком зберігати і зміцнювати найбільше завоювання народів—табір миру, демократії і соціалізму, безустанно зміцнювати дружні зв'язки радянського народу з трудящими інших країн, вічну і нерушиму дружбу з великим китайським народом, з трудящими всіх країн народної демократії.

З твердою впевненістю в своїх невичерпних силах і можливостях радянський народ під керівництвом рідної Комуністичної партії добивається нових і нових успіхів у господарському і культурному будівництві, в посиленні могутності своєї соціалістичної Батьківщини.

С. РОЗИГРАЄВ.

Напередодні п'ятидесятиріччя
Другого з'їзду партії

Трудящі України, як і всього Радянського Союзу, готуються відзначити п'ятидесятиріччя Другого з'їзду партії.

На підприємствах, в установах, в колгоспах, радгоспах і МТС проходять бесіди і читки тез Відділу пропаганди і агітації Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу та Інституту Маркса—Енгельса—Леніна—Сталіна при ЦК КПРС «50 років Комуністичної партії Радянського Союзу (1903-1953)».

У бібліотеках міських і районних партійних комітетів України відкриті виставки, присвячені знаменній даті.

В Києві Молотовський районком КПУ України провів нараду секретарів первинних парторганізацій, присвячену цій історичній даті. Група доповідачів Кагановичського райкому КПУ України приступила до читання лекцій на підприємствах і в установах про 50-річчя Другого з'їзду партії.

На Криворізькій шахті «Центральна» рудника імені Кагановича з лекцією «КПРС—спрямовуюча і керівна сила радянського народу» виступив парторг ЦК КПРС на руднику т. Сацький. Він розповів, як під мудрим керівництвом Комуністичної партії росте і міц-

ніє могутня радянська держава, як за роки радянської влади перетворився Криворізький басейн, як полегшена праця і поліпшується матеріальне становище гірників.

В Сталіно поповнилися фонди обласного краєзнавчого музею. Сюди доставлений екземпляр 45 номера газети «Іскра». Матеріали, зміщені в цьому номері газети, розповідають про зростання революційних настроїв серед гірничо-заводського пролетаріату півдня Росії, про страйки на ряді заводів Донбасу і Придніпров'я, що передували Другому з'їздові РСДРП. (ПАТАУ).

ПЕРЕДОВИКИ ЗБИРАННЯ ВРОЖАК

Соціалістичне змагання
забезпечило успіх

Село Кам'янське ще потопало в ранковому тумані, а в полі третьої бригади біля комбайна і трактора вже метушилися люди, востаннє перевіряючи, чи все готове до початку жнив.

Комбайнер Петро Чумак ще раз підійшов до пшениці, потер в руках колоски, подивився на зерно і, вернувшись до комбайна, наказав запускатися мотори.

—Хоч солома трохи і сирувата, а гаяти часу не будемо, сьогодні починаємо косити,—заявив Чумак своїм хлопцям.

Цього ж дня комбайнери тт. Сорочинський і Козубенко думали ще лишо переглянути біля комбайнів, а коли побачили, що на другому боці села вже почав працювати їх змагальник, незабаром загули комбайни і в другій бригаді.

Не прогаляли часу з початком жнив і комбайнери першої бригади тт. Вайло та Філоненко. Та й не могли вони відставати, адже кожний з них зваж на себе соціалістичне зобов'язання—зібрати врожай за 20 робочих днів.

З кожним днем збиральних робіт ширлося і набирало нових форм соціалістичне змагання. Поля колгоспу «Пам'ять Леніна» розташовані так, що комбайнери всіх трьох бригад могли спостерігати за роботою один одного. Чумак підраховував, скільки разів за день обходив на ділянці агрегат комбайнера Козубенка, і якщо помічав своє відставання, заставляв хлопців, а їх більшість комсомольці, швидше повертатися. Те ж саме робив Козубенко.

На полях артілі в цьому році було багато полеглого хліба. Як збільшити виробіток, не зменшуючи якості робіт,—думав кожний комбайнер. Комбайнер Сорочинський косив на паровій площі. Полеглий хліб не давав змоги розпочинати роботу зранку. Тоді тракторист

комсомолец Келембет унавував зранку косити парках, а вдень на полі виробіток за день на гектарі. За прикладом чинського почали працювати Козубенко і Вайло.

Цінну пропозицію робив полеглому хлібу Козубенко. Він запропонував косити одноразово дві ділянки—полеглий хліб ру і неполеглий на полях біля полеглої хліба. В бік полеглої хліба косив на підпарку, а в бік неполеглого хліба на парку—проти полеглої хліба. Ця пропозиція була прийнята на зборінні. Після обіді комбайнів першої бригади виступили, що збирання не. А через дві години нулися три комбайни бригади, де теж закінчили роботу.

Цього дня механізаторів Північної машинно-тракторної станції і колгоспу артілі «Пам'ять Леніна» чили збирання зернових площі 2.200 гектарів.

Перше місце в соціалістичному змаганні зайняв комбайнер І. А. Вайло, зібрав за 20 робочих днів 429 гектарів. Тов. Чумак П. П. за цей час скопив 407 гектарів, Козубенко Т.—394, Філоненко І.—350, а Сорочинський І. пом двох комбайнів «Небо»—508 гектарів. Вони попрацювали на самостійних комбайні тов. Ф. Кисель.

Зараз частина комбайнів починає збирати льон. Певна частина переходить на збирання хліба в інших колгоспах артілі «Пам'ять Леніна» механізатори вже зорали 400 гектарів під озми.

П. ГРЕЧАНЬ
заступник директора по технічній частині Плавнівської машинно-тракторної станції.

Змагання на хлібоздачі

Злагоджено працюють в артілі ім. Орджонікідзе колгоспники на очищенні зерна і шифери, які возять хліб на державні заготівельні пункти. Зерно очищається двома механізованими зерноочисними машинами і без затримки відправляється в держпоставку.

На здачі хліба державі працюють постійні бригади, члени яких розгорнули між собою дійове соціалістичне змагання. Першість веде комсомольсько-молодіжна транспортна бригада, (бригадир комсомолка Ніна Підставка), яка обслуговує машину

«ЗИС—150», водієм якої є комсомольський механізатор тов. П. А. Щербатюк. Меланія Мірошніченко, Данчук і Парасковія Назарук швидко навантажують і відвозять хліб.

За один день 26 липня Щербатюк своєю машиною обробив 9 ходок на відстані 364 кілометри і вивіз 364 центри зерна.

Комсомольсько-молодіжна бригада зобов'язалася виконати доведений їй план до 1 вересня. С. БОКІВА

Т. В. О. редактора П. ДАВІДЕНКО

Василівська центрошадкаса доводить до відомої П'ятихаток і всього району про те, що при відкладу грошових сум і цінностей, довірених ним трудовим ощадним касакам, гарантується урядом СРСР.

Відомості про вкладників, зроблені ними операції рахунків по складах в ощадній касі зберігаються в...
ЦЕНТРАЛЬНА ОЩАДКАСА МОЛДИВИ